

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoP/74/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713217952
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6713217952.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a sudcov JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša, vo veci starostlivosti o maloleté deti R.: Q., nar. XX. XX. XXXX, R., nar. XX. XX. XXXX a H., nar. XX. XX. XXXX, všetky bytom u otca, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, deti rodičov matky F. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom R., P. R. XXXX/XX, prechodne bytom XXX P. A., T., P., T XTP, T. Q. L. P. a T. Q., právne zastúpenej Mgr. Martinom Hurtajom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom v Nitre, Štefánikova 15 a otca D. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom O., Ľ. Z. XXXX/XX, právne zastúpeného JUDr. Adrianou Mazúchovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom vo Zvolene, Svätoplukova 15, o návrhu matky na úpravu styku s deťmi a o poskytovanie informácií, o odvolaní otca maloletých detí proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen, č. k. 12P/24/2013-400 zo dňa 13. 04. 2016, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu z r u š u j e .

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým uznesením určil trovy konania štátu na sumu 350,62 € (prvý výrok) a otca maloletých detí zaviazal nahradiť štátu trovy konania v sume 175,31 € na účet Okresného súdu Zvolen do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia (druhý výrok). K rovnakej povinnosti okresný súd zaviazal aj matku maloletých (výrok tretí).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že na návrh matky rozsudkom č. k. 12P/24/2013-386 zo dňa 14. 04. 2015 schválil rodičovskú dohodu o úprave práv a povinností k maloletým deťom a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal. Ďalej konštatoval, že štát v priebehu konania vynaložil trovy v sume 305,62 €, pozostávajúce z uhradeného znalečného nekrytého preddavkami účastníkov a zo svedočného, čo následne okresný súd vyjadril v prvom výroku odvolaním napadnutého uznesenia. Uvedené trovy konania, ktoré neboli dosiaľ štátu nahradené, okresný súd vzhľadom na výsledok konania uložil s poukazom na § 148 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O. s. p.“) nahradiť otcovi i matke maloletých detí, každému v jednej polovici, keď u žiadneho z nich neboli splnené predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov.

3. Uznesenie okresného súdu vo výroku o povinnosti otca nahradiť štátu trovy konania v sume 175,31 € napadol v zákonom stanovenej lehote odvolaním otec maloletých detí. Poukázal na to, že konanie sa skončilo rozsudkom okresného súdu č. k. 12P/24/2013-386 zo dňa 14. 04. 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24. 04. 2015 a ktorým súd schválil rodičovskú dohodu a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal. Zdôraznil, že ust. § 151 ods. 1 a 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O. s. p.“), ako aj ust. § 166 ods. 1 O. s. p. je nutné vykladať tak, že ak súd o trovách konania nerozhodol v rozhodnutí, ktorým sa konanie skončilo tak, že o nich rozhodne do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, potom mohol o trovách konania štátu rozhodnúť len v rozhodnutí, ktorým konanie skončil, a nie až takmer po roku od právoplatného skončenia konania. Napadnutým uznesením tak okresný súd v rozpore so zákonom doplnil výrok právoplatného rozhodnutia,

ktorým bolo konanie ukončené, aj o trovy štátu. Vzhľadom k uvedenému odvolateľ navrhol napadnutý výrok uznesenia okresného súdu zrušiť.

4. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

5. Okresný súd napadnuté uznesenie vydal dňa 13. 04. 2016 s tým, že odvolaciemu súdu bola vec predložená dňa 10. 11. 2016. Dňom 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej v texte aj „CMP“), ktorý v zmysle § 395 ods. 1 stanovuje, že ak § 396 neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ods. 2 § 395 CMP však platí, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie prejednal a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmal v medziach daných ust. § 65 a 66 CMP a bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 (á contrario) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. d/ CSP zrušil.

7. Odvolací súd preskúmaním spisu zistil, že o návrhu matky na úpravu styku s maloletými deťmi bolo rozhodnuté rozsudkom č. k. 12P/24/2013-386 zo dňa 14. 04. 2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24. 04. 2015, a ktorým súd schválil rodičovskú dohodu ohľadne styku matky s maloletými deťmi a o trovách konania účastníkov rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo. Výrok o náhrade trov konania štátu predmetný rozsudok neobsahuje. Odvolaním napadnutým uznesením, vydaným dňa 13. 04. 2016, okresný súd určil výšku trov konania štátu a na náhradu týchto trov zaviazal vzhľadom na výsledok konania otca i matku maloletých detí, každého v jednej polovici (po 175,31 EUR). Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie len otec maloletých detí. V podanom odvolaní namietal, že ust. § 151 ods. 1, 3 a § 166 ods. 1 O. s. p. je nutné vykladať tak, že ak súd o trovách konania nerozhodol v rozhodnutí, ktorým sa konanie skončilo tak, že o nich rozhodne do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, potom mohol o trovách konania štátu rozhodnúť len v rozhodnutí, ktorým konanie skončil, a nie až po takmer roku od právoplatného skončenia konania. S uvedenou odvolacou argumentáciou otca maloletých detí sa krajský súd stotožnil, a to z nasledovných dôvodov:

8. Podľa právnej úpravy platnej a účinnej v čase vydania končeného rozhodnutia v prejednávanej veci i v čase vydania napadnutého uznesenia okresného súdu (Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 30. 06. 2016) mal súd s poukazom na § 151 ods. 1 a 6 O. s. p. v občianskom súdnom konaní povinnosť rozhodnúť nie len o trovách konania účastníkov tohto konania, ale aj trovách konania štátu s tým, že zatiaľ čo o trovách konania účastníkov rozhodoval súd na návrh, o náhrade trov konania štátu bol povinný rozhodnúť aj ex officio. S poukazom na § 151 ods. 1 O. s. p. preto platilo, že v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, bol súd povinný rozhodnúť aj o trovách štátu, ak nerozhodol, že o nich rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej s poukazom na ods. 3 § 151 O. s. p. za tam splnených podmienok. Ak konajúci súd napriek uvedenému o trovách štátu opomenul rozhodnúť, mohol o nich (na návrh i bez návrhu) rozhodnúť dopĺňacím rozhodnutím, avšak len do času, kým rozhodnutie vo veci samej, resp. rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, nenadobudlo právoplatnosť (§ 166 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým bolo konanie ukončené, o trovách štátu nerozhodol, nejedná sa o prípad uvedený v § 151 ods. 3 O. s. p. a o týchto trovách nerozhodol ani do právoplatnosti konečného rozhodnutia, je vylúčené, aby o nich rozhodol neskôr osobitným uznesením (k uvedenému pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 18. júna 2015, sp. zn. 6 MCdo 15/2013, R 6/1969, či nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 672/03). Takýto postup by bol totiž v rozpore s čl. 2 ods. 2 Ústavy SR a v konečnom dôsledku by zasahoval do práva vlastníť majetok toho účastníka, komu by povinnosť nahradiť trovy konania štátu bola následne uložená. Nie je totiž možné pripustiť, aby mal štát pokiaľ ide o náhradu vynaložených trov konania, výhodnejšie postavenie než ktorýkoľvek z účastníkov konania, ktorý sa mohol domáhať dodatočného stanovenia povinnosti k úhrade trov konania len v lehote podľa § 166 ods. 1 O. s. p., t. j. v lehote do 15 dní odkedy mu bolo rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, doručené.

9. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je nutné konštatovať, že pokiaľ okresný súd v rozhodnutí, ktorým bolo konanie ukončené (rozsudok č. k. 12P/24/2013-386 zo dňa 14. 04. 2015), o trovách štátu nerozhodol, vo výroku tohto uznesenia ďalej nevyslovil, že o trovách rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (podľa § 151 ods. 3 O. s. p.), mohol o trovách štátu aj bez návrhu rozhodnúť len

do času, tým toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Nakoľko však rozsudok č. k. 12P/24/2013-386 zo dňa 14. 04. 2015 nadobudol právoplatnosť dňa 24. 04. 2015 a do tohto času o trovách konania štátu rozhodnuté nebolo, po tomto dátume už okresný súd nebol oprávnený s poukazom na § 148 O. s. p. v znení účinnom do 30. 06. 2016 napadnutým uznesením o trovách konania štátu rozhodovať. Z týchto dôvodov neostávalo odvolaciemu súdu nič iné len uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. d/ CSP zrušiť, a to v celom rozsahu, keď hoci matka maloletých detí odvolanie voči výroku, ktorým bola zaviazaná nahradiť štátu trovy konania, nepodala, odvolací súd nebol s poukazom na § 65 - 66 CMP rozsahom ani dôvodmi odvolania otca maloletých viazaný, a navyše s poukazom na § 67 CMP bol povinný ex offa prihliadať na tie vady konania pred súdom prvej inštancie, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolacieho pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 - 423 CSP pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 CSP (§ 425 CSP) a prokurátor, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa ods. 1 § 429 CSP neplatí za podmienok ustanovených v ods. 2 § 429 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).